

# SLOVENSKI NAROD.

Isbaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Depisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišstvo, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nanašaje se na oklic od 25. junija priporoča podpisani odbor za poslanca mesta Ljubljanskega

gospoda dr. **Karla Ahačiča**, velikega posestnika in advokata v Ljubljani, in gospoda dr. **Jerneja Zupanca**, notarja v Ljubljani.

Za národní volilni odbor:  
V Ljubljani, 5. julija 1877.

**Dr. Janez Bleiweis**,  
odborna prvomestnik.

## Vspreh volitev prvega dne.

Včeraj soboto 7. julija so volile kmet-ske občine po Kranjskem. Kakor je iz naslednjih naših telegramov videti, **zmagali smo Slovenci** v vseh okrajih, — le v jednom na pol nijsmo. Izmeje 16 poslancev, ki so bili ta dan voliti, je 15 naših narodnih, jeden je c. kr. okrajni glavar, in sicer je prodril poleg jednega Slovenca v okraji, kjer nemški Kočevarji volijo s slovenskimi Ribničani in Laščani skupaj.

Sijajno smo zmagali v trebanjskem okraji, kjer nam je g. Vestenek gotov propad prorokoval!

Lepo moževsko in značajno slovansko so se držali možje povsod. Slava jim!

Ako mesta in trgi posnemajo kmete v vstrajnosti in pogumu pri volitvi vtorek, potem je večina gotova. Kranjci, Ločani, Kamničani, Postonjci, Vrhničanje, Ložanje, Novomeščanje, Črnomeljci, Metličanje, Višnjanje, Idrijci — jemljite si izgled na poštenih in neustrašjih naših možeh iz kmetov in stojte vtorek vsi trdni za narodne kandidate!

**Ljubljana.** Volilci okolice ljubljanske so volili **enoglasno** narodna kandidata dr. **Bleiweisa** in Luko **Robiča**. Slava vrlim možem, ki tako drže disciplino!

**Kamnik.** (Telegr. Slov. Nar.) Narodni kandidat Luka **Sveteč** je bil **enoglasno** izvoljen za poslanca.

**Kranj.** (Telegram „Slov. Narodu“.) Izvoljena sta narodna poslanca; g. **Detelja** **enoglasno**, a g. **Klun** z 89 glasovi, dva glasa sta se mu odcepila.

**Črnomelj.** (Telegr. „Sl. Nar.“) Sijajna zmaga. Narodni kandidat **Navratil** je bil s šestinpetdesetimi glasovi izvoljen.

**Vipava.** (Telegram „Slov. Narodu“.) Izvoljen je narodni kandidat **Lavrenčič** za poslanca **enoglasno**.

**Trebnje.** (Telgr. „Slov. Nar.“) G. Vestenek nij nič opravil. Izvoljeni so narodni

kandidatje. Grof **Barbo** je dobil 122, **Kobler** 122, **Potočnik** 119 glasov, proti 26 protivne nemčurske stranke.

**Novomesto.** (Telegram „Sl. Narodu“.) Oddanih je bilo 96 glasov. Bučar iz Št. Jarneja je dobil 12, Ferenčak 1, vse druge je dobil narodni kandidat, g. Viljem **Pfeifer**, ki je torej izvoljen.

**Postojna.** (Telegram „Slov. Narodu“.) Dobila sta narodna kandidata dr. **Zarnik** in dr. **Vošnjak** vsak po 78 glasov. Zelen in Dekleva pa po 20 glasov. Živela naša poslanca!

**Radovljica.** (Telegram „Sl. Narodu“.) Narodni kandidat dr. **Poklukar** je izvoljen s 35 glasi, c. kr. okrajni glavar je dobil 14 glasov.

**Kočevje.** (Telegram „Slov. Narodu“.) Izvoljena sta: narodni kandidat Primož **Pakiž** in c. kr. okrajni glavar — Dollhof.

## Telegrami.

**Dunaj.** „Pol. Corr.“ poroča, da večina turške vojske Sulejmanove in Ali-Saibove zapusti mejo Črnogorsko in se drugod porabi.

**Bukurešt** 6. julija. 120.000 Rusov je prešlo Dunav pri Siščovu. Vojska je razdeljena v tri razdele, glavni maršira na Ruščuk, eden na Nikopolj, drugi v Balkan.

**Peterburg** 5. julija. Oficijalno iz Zimnice 5. julija: Rusi so zaseli 28. junija Babadagh, 29. junija sti bili dve četi Čerkesov tepeni in cel okraj očiščen od Čerkesov in bašibozukov. Veliko orožja in živine je Rusom v roke palo kot plen. — Celo ozemlje do Trajanovega nasipa je v ruskih rokah in nij nobenega Turka več tam. Rusi gredo noč in dan čez Dunav. Turkov nij tu nič videti. Od 27. junija so bili le manjši boji prvih straž.

**Peterburg** 4. julija. Oficijalno. Četa prostovoljcev je udrila včeraj navzoči tvrdnjave Kars v turške baterije in je tri kanone uničila. Rusi so izgubili pri tem le 4 mrtve in 23 ranjenih.

**Carigrad** 5. julija. „Corr. Hayas“ poroča, da bode vojska, katera proti Črnej gori operira, kmalu drugam iti in drugod vojevati ukaz dobila.

Cetinje, 4. julija. Oficijalni list Črnogore „Glas Črnogorca“ piše: Poročila novin, da se Avstrija pripravlja Cetinje braniti in Črnogoro propada rešiti, so povsem neresnična. Črnogora take pomoči nij prosila in je tudi ne potrebuje; na črnogorske zemlji ga nij Turka; črnogorska vojska je navdušena po ravno prestalih zmagonosnih bojih, pojde pa tudi v prihodnje bitve z največjo zaup-

nostjo in navdušenostjo. Zato so vsa poročila o kateri koli intervenciji ali izmišljotine turkofilov ali pa prorokujejo nove dogodke; v zadnjem slučaju bi imeli dogodki posebno podlago, nikdar pa Črnogora ne potrebuje podpore.

**Bukarešt** 4. jul. V malej Valahiji se bodo veliki dogodki prigodili. V soboto gre knez Karol tjakaj.

## Vojska.

Telegram iz Peterburga poroča, da naša sveta slavjanska ruska vojska noč in dan prehaja čez Dunav. Če se pomisli, kako tesno in pomalo se more marširati in kanone, živež ter strelivo voziti po jednem mostu, ne smemo še tako brž večjih bitev pričakovati. Ruski telegram tudi izrečno pripoveduje, da so bili v Bolgariji dozdej le manjši prvotni boji.

S črnogorskega bojišča imamo denes novo in sicer turško potrjenje, da so ti slavni naši jugoslovanski bratje res tako sijajno potolkli svoje narodne sovražnike, kakor smo ves zadnji čas poročali. Telegram iz Carigrada namreč poroča, da si Sulejman-paša niti ne upa Črnogorcev prijeti, zato bode s celo svojo vojsko drugam prestavljen.

Sovražniki Slovanstva in Rusov so uže tako nesramni, da govoré o pobitji Rusov v Aziji, zanašaje se na jalova in dokazano lažnjiva turška poročila. Le malo počakajmo. Ne bodimo črnogledi. Rusi se v tej svetej vojski nepremagljivi. Tudi ko bi se jim rez na jednej strani kaka mala ali večja nezgoda pripetila, oni imajo doma dovolj še nove vojske in neizcrpljive moči, da premagajo. Turki so vse na noge postavili, kar imajo, Rusi ne.

O ruskej vojski, ki je pri Siščovu preko Dunava prešla, pišejo dopisniki z mesta, da se je hrabro držala. Rusi so morali breg krvavo oboriti. Vsak je stal kakor zid, kjer je imel dobljeno pozicijo varovati. Štirideset Rusov se je na jednem mestu dalo od premočnih Turkov rajše postreliti, kakor da bi se umaknili. V Siščovu so se Rusi skoro za vsako hišo bojevali predno so Turke pregnali.

Kakor se poroča iz Sarajeva, so vsi mohamedanski okraji v Bosni zelo potrjeni in turobni. Kakor se zagotavlja, so zadnji boji oddelku Suleiman paša pobrali 3580 mož ranjevcev, kateri v Mostaru niso dobili zavetja. Od 34 bataljonov Sulejman paše nij noben cel. 14 bataljonov je strašno zrušenih, 6 pa je čisto uničenih. Največji del tako grozovito potolčenih vojakov so bosanski rojaki; in umeje se potem lahko, da je vse po deželi vzbunjeno zaradi tega, da Sulejman svoje vojake tako brezobzirno goni pod meč.

To vzburjenje se pa veča še s tem, da se narodu nakladajo velikanske kontribucije. Vsaka hiša mora plačati 20 pijastrov vojnega

davka, poleg tega pa še naturalne davke. Jemlje se konji, voli, ovce, žito, sploh vse, kar je za jesti in Turek za to ne da ni pare ne. Vojska s Črnogoro in vstajo sta to deželo, katero i Turek in kršćan zoveta „Bosna ponosita“, spremenila v pustinja in sta stanovnike pripravila na beraško palico. Celo agi in begi so obubožali.

Tudi Grška priprave za vojsko vedno nadaljuje. Predsednik osrednjega odbora za grško vstajo v grških turških provincijah je izdal proglas, da je čas prišel za orožje prijeti.

### Svetó služimo svetej domovini!

Ko je žaba videla velicega vola, bi bila tudi ona rada tako velika. Jela se je napihavati vedno povpraševaje svoje tovaršice, če je uže takovšna, kakor vol. Druge žabe pa so jej vedno pravile, da še nij in nij. In ona se je dalje napihavala tako dolgo, da je — počila. Če bi bila žaba dosegla svoj namen, bi bili prirodznanci morali napraviti poseben oddelek dvoživk, a ker ga nij, smo ostali pri starem. Le žabe imajo dober nauk, naj ostanejo, kar so — žabe.

Na Kranjskem imamo volitve za deželni zbor. Pri nas se tudi napihava 35 tisuč (?) nasprotnikov, ne da bi samo enaki bili 400 tisuč Slovincem, ampak, da bi jih celo prekosili. Če bi se to res zgodilo, bi zgodovinarji imeli deloma čisto nov faktum pred soboj. Napihavajo se pa naši nasprotniki z obljubami, žuganjem in pa sleparijami. Kako obljubujejo majhene davke našemu poštenemu kmetu, vseh vrst dobrote meščanu! Kako žugajo našim učiteljem, „dass es nicht im Interesse des Einzelnen liegt“, če ne pomagajo žabe napihavati! Kako sleparijo z raznimi tiskanimi in živimi brošuricami, v katerih je uže več lažij nako-pičenih, nego v petih letnikih „des dummen Kerls von Laibach“. Pod take laži še nihče ne upa podpisati se, ker vedo, da so preneumne in preumazane.

A žaba se vedno napihava, dokler ne poreče: „résk“ in vse komedije bode konec.

Res bi bila sramota za nas vse, sramota za Kranjsko, sramota za vse Slovane, če bi nas 400 tisoč Slovincem premagala peščica 35 tisoč nemčurjev. Vendar nemogoče bi ravno ne bilo, ker naši sovražniki delajo z najbolj umazanimi in nesramnimi pripomočki, kar so dokazale volitve v trgovinsko in obrtnijsko zbornico, kjer smo bili pripravljeni dokazati pred sodniki porotniki, kako se je godilo, a nijso nas upali prijeti za besedo.

Toda nam ne treba take nesramne agitacije, mi delamo in delajmo mirno in pridno, a pošteno. Mi vemo zakaj gre, in zato se ne bomo prijaznili s sleparijo in lažjo, ker „nevarna je, pogubna zveza njena“, je svaril Regul pri svojem odhodu Rimljane. Spoštovanjem in moštvom bode premagala pravična in sveta stvar in radi tega pa, „sveto služimo sveti domovini!“

### Učitelj učiteljem pred volitvijo.

Brate! Ne vem, ali ti bode po volji to pismo, — ali ne. A, srce mi je prepolno, moram ti misli svoje razodeti; oprosti mi torej.

Vprašal me bodeš: „Za Boga, kaj pak se je zgodilo, da pričinjaš pismo svoje s tako slabim pogumom?“ — Veliko, mnogo se je zgodilo, brate, ali pak je to, kar se bode

morda zgodilo, ono, kar moja notranjost razburja, in kar mi duh s preveliko žalostjo navdaja. In kateri značajan učitelj bi ostal miren in bi se mu kri ne razburila, če pogleda okolo sebe, in v tem, za ves slovenski narod važnem času mej svojimi tovariši ne vidi družega, nego mlačnost v narodnej stvari?

Omenil si v svojem pismu, ka jaz vse le prečno vidim, — da učiteljstvo je še vedno narodno, in se bo tudi kot takovo izkazalo. Ali jaz v resnici vse le v umazanej barvi gledam — to bodo pokazale sedanje volitve. Kar pak se druge tvoje opombe tiče, omenjam ti le to: Kristus je imel dvanajst učencev, in mej to peščico našel se je uže izdajalec. Tako je tudi pri učiteljstvu, — ozri se le malo po okolici, videl bodeš sam, je-li to istina, ali ne. Kako jaz in sploh vsak narodnjak takove moderne Efijske ceni, — to ti je znano. Kar je pak v resnici žalostno, je, ka učitelji, koji se narodne zovejo, v sedanjem vihnem času roke križajo in se boječe skrivajo. Kmet naš stori sedaj svojo sveto dolžnost, ne gleda na levo niti na desno, ne sluša niti tega niti onega krivega proroka — si je svest svojih pravic kot državlján, ter jih energično varuje proti postopanju njegovih in naših nasprotnikov. Pokazal se je pri volitvah kot mož. A učitelj, naroden učitelj, koji naj bi bil prostaku v izgled, — ta naj bi — po tvojem menjenju — ne šel k volitvi!! Za Boga! — zakaj ne? Za to, da ne bi se zameril kakovemu...? Ne živimo li v konstitucionalnej državi?

Nij si še ničesar slišal „von der Gleichberechtigung — persönliche Freiheit?“ Učitelji izdajice smejo celo za nemčursko gnijljad agitirati (kje je §. 26 učnega reda?) — volijo celo naše nasprotnike — naroden učitelj pak ne bi smel po svojem preverjenju delati?

Vprašam te: lahko li ti zaspiš, ako ti vest kaj teži? Ne! Torej, da si ohranim svoj notranji mir, — grem k volitvi, — volim narodno. Kajti, naj jaz tega ne storim, pregrešim se hudo nad svojim lastnim narodom in to bode težilo vedno mojo vest. Mislil si pak bodeš: šel bi k volitvi, storil svojo dolžnost, — a nasledki, ko bi teh ne bilo, — kruh moj je v nevarnosti.

**Značajan človek ima svoje principe; teh on ne opušča, tudi če mu še tolika škoda preti.** To je značaj.

Moje misli so tedaj te: če so učitelji izdajice toliko nesramni, da volijo narodne sovrage, — bodimo mi narodni učitelji toliko značajni, da volimo narodne može. Ne kažimo tiste „pokorščine“, koja narodu škodi; delujmo nevstrašljivo, ne boječ se onih nasledic, sè kojimi se nam od nasprotne stranke preti; delajmo sedaj ob času volitve, da bo zmaga naša, in pokažimo, ka smo vredni boljše bodočnosti ter vredni zaupanja naroda svojega.

J. K., narodni učitelj.

### Ministerska kriza.

Z Dunaja 4. julija. [Izv. dop.]

Denes se je z veliko gotovostjo tu razširil glas, da bode ministerstvo odstopilo in da bode celo državni zbor razpuščen. Uzroki so notranji in vnanji. Notranji so največ ti, da nagodbe z Ogersko nij dozdaž mogoče bilo narediti. Pododbori delajo, pismeno se sem ter tja „nuncira“, a doseže se nič. V višjih krogih so zaradi tega postali nekoliko

nevoljni, in kar je za nas avstrijske Slovane izvrstno, začenjajo izprevidati, da dualistični sistem, nij tako ugoden, kakor ga je politično ranjki g. Beust hvalil. Krogi, katerim je na sreči in na dobrem obstanku naše monarhije največ in najprej ležeče, uže resno premišljajo, kako se bode imel ves sistem premeniti. In tu pridemo tudi mi Slovani na vrsto!

Sicer se je ta potrebna kriza nameravala še odložiti do jeseni. Višji krogi bi bili radi videli, da se brž nagodba z Ogersko konča, potem, da se začno reforme in grof Hohenwart ima zdaj vse trdnjše šance pri dvoru, nego tačas, ko ga je bil cesar poklical prvič. Ali zdi se, da pride kriza še prej, predno se je računalo, baš zato, ker nagodba dolgo oprezuje.

Pa tudi vnanji razlogi so za menjavo sistema. Zmaga Rusov je le vprašanje časa. Naša avstrijska dinastija je odločno za prijateljsko zvezo z Rusijo. To vem pozitivno, iz ust visocega moža, ki sam dohaja v dvorske kroge. In da to mišljenje na višjem mestu mora tudi izpremembo v notranjej politiki donesti, je jasno kot bi beli dan sijal. Tedaj samo še malo potrpljenja!

Grofu Andrassyju bode le tako dolgo še mogoče, vnanjo politiko voditi, da Rusi Turke zdrobe. Potem pride na njegovo mesto drug mož, Rodičeve vrste. Potem pa bodo magjaroni in judje izprevideli, da so zastonj vpili. Kakor do zdaj stvari gredó, mirno pa gotovo, smemo avstrijski Slovane najboljše upanje imeti.

### Politični razgled.

#### Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

O notranjem položaji zadnjih dnij govori naš dunajski dopis, priobčen kot članek. Nam se razlaganje dopisnikovo prav naravno zdi. Tako mora priti prej ali slej. Čas bi uže bil.

V Pragi je 3. t. m. prišel policijski komisar v prostore „narodnega kluba“ in je razgalil Čehe, ki so delali rekurs zoper prepoved praznovanja spomina Jana Husa. Tudi po deželi je to praznovanje povsod prepovedano.

Tudi magjarski „Pesti Naplo“, poroča iz Dunaja, da je v Avstriji zaradi nagodbe ministerska kriza. Le Bog daj, da se ti glasi potrdijo.

#### Vnanje države.

Iz Srbije se še vedno poroča, da se kljubu vsem previdnim govorom vojska pripravlja in uri, tako, da na vse zadnje sodelovanje Srbov nij nemogoče. Narod sili v boj.

V Carigradu vlada baje, kakor nemški dopisniki poročajo, sama zmešnjava. Nič n3 vedo o položaji niti svoje niti sovražne vojske, temuč tavajo sem ter tam. Revolucija nij nemogoča. Proti Avstriji so zdaj nekako sumnjivi.

Angleška vlada hoče te dni razposlati pismo vladam, v katerem bode razložila, zakaj je poslala svoje vojne ladije v Besika-bay.

V nekej skupščini francoskih senatorjev se je ustanovil pravni odbor, ki bode mej volitvami za zbornico pazil na vlado in zapisaval vse slučaje, kjer bode vlada kako krivico delala.

Berlinska „Post“ pravi, da novica o shodu nemškega z avstrijskim cesarjem nij nič družega, nego izmišljenost, oprta na prejšnje take prigodke.

### Dopisi.

Iz Kranja 5. julija. [Izv. dopis.]

„Risum teneatis amici!“

(Volilni manifest gospoda Dolenca. Ravno istega kupčija z volilnimi gla-

sovi. Herr Steinmetz in njegov do-  
vtip.) Denes so pa prijatelji gospoda Dolenca  
najbolj usmiljenja vredni. Le-ta si je namreč  
slabo šalo dovolil, ter vrgel od sebe nekoliko  
denarja in ukazal Bambergu v Ljubljani, da  
mu je natiskal nekakov volilni manifest, s ka-  
terim je sedaj preplul naše mestice. Kot na  
visokem Olimpu nekda, ko je kruljev Hefajst  
stregel veselim bogovom, nastal je mej nami  
homeričen smeh, prebravši ženijalni ta sad  
gospod Dolenčeve muze. Jednako se pa mora  
goditi tudi Dolenčevim prijateljem, beročim  
strašanski kaos njegovega manifesta. To pa  
je istina, da je gospod Dolenec, podavši se,  
po slabih prijateljih podučen, v kandidaturo,  
storil korak, ki ga bode še morda močno ob-  
žaloval. Smešnega se je storil že sedaj — s  
svojim manifestom. Da se ta skriptura zve  
tudi po svetu, in da luč gospoda Dolenca ne  
gori samo pod mernikom kranjske kazine, naj  
sledi tu nekoliko biserov iz duhovitega tega  
volilnega oklica.

Gospoda Dolenca je očitno vidno morila  
skrb, da bi se nekda v temnej prihodnosti ne  
pozabil rojstveni mu kraj in da bi se tedaj,  
kakor zavoljo rojstvenega kraja Homer-  
jevega, ali Peter Rubensovega, ne užgal prepir  
mej mnogobrojnimi mesti, katerih vsako bi  
njega, slovečega kandidata, hotelo imeti v  
krstnih knjigah svoje fare. Ta skrb ga je  
torej morila, in zatorej takoj v pričetku svo-  
jega oklica pove strmečim volilcem, da se je  
rodil v Loki, da pa sedaj stanuje — v Kranji.  
Kdor tega nij vedel poprej, naj si to zapomni!

Da si pa volilci ne mislijo, da bi z go-  
spodom Dolencem volili kako ničlo, pove jim  
leta takoj po odkritji svojega rojstvenega kraja,  
kaj da je in koliko da tehta mej svetom. On  
je kupec, prodaja špirit, je srenjski sve-  
tovalec, (to je on sam v Kranji, se ve!) je  
ud kupčijske komore v Ljubljani, (čujte!  
čujte!) — in sploh „ein Mann, dessen Ruf all-  
bekannt!“ Čudno je, da nam gospod Dolenec  
nij povedal, kolikokrat na dan obedva, koliko  
da potrga hlač na leto in družih tacij rečij,  
katere bi volilce gotovo ravno tako zanimi-  
vale, kot te drobnosti, ki jih je razložil v vo-  
lilnem manifestu.

Potem, ko se je gospod Dolenec tako po  
svojej gigantičnej zunajnosti odkril svojim vo-  
lilcem, ter jim razložil misterije svojega roj-  
stva, potem pa jim pokaže tudi svojo notra-  
njost. In tu se prične tragedija, ginljivi del  
volilnega manifesta! Gospod Dolenec ljubi za-  
puščeno, revno, stradajočo, raztrgano — šol-  
sko mladino! Nič drugega ga nij, kot sama  
dobrotljivost! Polovico, kar pridela, razdeli  
mej — šolsko mladino in njegovo srce je  
shramba neskončnega usmiljenja. Ko berem  
ta del volilnega oklica, zdi se mi gospod Do-  
lenec, kakor da bi prosil za nebeško kralje-  
stvo, ne pa za sedež v ljubljanskej deželnej  
zbornici! Vsaj dobrotljive te lastnosti, ki si  
jih prišteva ponižni naš kandidat, morale bi  
mu odpreti deveta nebesa, ter ga povišati mej  
kore angeljske. Da, tak Samaritan je gospod  
Dolenec!

Da pa nas, videvši tako dobrotljivo dušo,  
ne polijejo solze, naredimo v famoznem oklicu  
korak naprej. In kakor z dežja pod kap pri-  
demo iz tragike v neprecenljivo komiko. „Herr  
Dolenec glüht für Bildung und Fortschritt —  
— — — — — !“

Tukaj pa ne rečem ničesar, kot gospod Do-  
lenčevim prijateljem samim: „risum teneatis

amici!“ Imejte usmiljenje ž njim, vsaj so mu  
to drugi skupaj zmečkali in spisarili!

Sedaj pa nekoliko resnih besedij! Morala  
iz tega smešnega manifesta je jedina leta, da  
so naši volilci po mnenji gospoda Dolenca po-  
litično še nezreli in nesposobni, ker drugače  
bi se jim ne bil upal podati takega —  
manifesta. Dajte mu zasluženi odgovor, vo-  
lilci, na dan volitve!

Kar se tiče agitatoričnega delovanja na-  
šega nemškega kandidata, tako je gospod Do-  
lenec sam še vedno glavni svoj agitator. Go-  
vori se tudi (in navedujejo se tudi imena!) da  
sedaj glasove kar naravnost kupuje (saj je  
kupec!) da je ponujal enemu pet, drugemu  
deset goldinarjev, tretjemu pa je obljubaval,  
da mu bode od volitve naprej prodajal blago  
za fabriško ceno! Tako se govori! Ali jaz o  
gospodu Dolencu vendar nečem verjeti, da bi  
bil takoj pri prvem političnem nastopu tako  
grozno padel, če tudi se mi močno čudno do-  
zdeva, da so nastali takovi govori!? — Pa vsaj  
mora „ein für Bildung und Fortschritt glühen-  
der Candidat“ vedeti, da ga tako delovanje  
lahko pripravi sodnikom v pest, kateri bi ga  
potem ohladili s trimesečno ječo. (Postava od  
17. decembra 1862, šte. 8 R. G. B.) Da bi  
visoko olikani gospod Dolenec te postave ne  
poznal, nij verjetno!

„Herr Steinmetz“ se je v odgovor na moj  
zadnji dopis odrezal z nekako javno zahvalo  
v ljubljanskem „Tagblattu“. Tisto reč je uže  
nekaj dni poprej po krčmah kolportiral, ter  
opozoraval prijatelje na dovtipno-ženijalni svoj  
koncept. Odgovora pa tista javna zahvala go-  
tovo nij vredna. Samo to je resnica, da je  
bilo delce — bolj gimnazijalsko še! Der Witz  
war schlecht, der Stil „unsagbar“ schlechter!

x.—

**Iz loške doline** 5. julija [Izv. dopis.]  
Naši volilni možje so dobili neko tis-  
kano pismo brez podpisa, ki priporoča Ze-  
lena in Deklevo za kandidata proti dr. Z ar-  
niku in dr. Vošnjaku. Omenjeno pismo je  
le kračji prepis iz onih nesramnih „Razgo-  
vorov“ katere pri nas razpošiljajo, in obstaja  
iz napadov na priporočana poslanca, kakor tudi  
na narodni odbor v Ljubljani. Kakor razvidno,  
delajo to nemčurji, da bi naše glasove razce-  
pili in bi izpodrinili, če le mogoče dva dobra  
govornika, ki sta najbolj nevšečna nemčurkim  
glavam. Toda naši volilni možje nijso raki,  
ki gredo na smerdljiva jetra, ampak bodo vo-  
lili priporočana kandidata. Od gg. Zelena in  
Deklevo pa se nadejamo, da bosta javno iz-  
rekla se proti zvezi z nemčurji, ker če le ke-  
daj mora biti mej narodnjaki disciplina, se-  
daj. Pričakujemo! —

**Iz Postojne** 6. julija. [Izv. dopis.]  
Za tukajšnjega nemškutarskega kandidata dr.  
Deva agitira v našem trgu nič manj kakor  
12 oseb, mej temi tudi g. Bernot, kateri stvari  
ne najde pod svojo častjo za Deva po hišah  
glasov beračiti. In s kakimi nagibi mamijo te  
pokveke volilce, da bi Deva za poslanca zbrali.  
Čujte — oni volilcem za resnico pripovedujejo,  
da se v Postojnskem okraju potrosi za čital-  
nice več tisoč goldinarjev, kateri se z naklad  
na davke plačujejo. Menda večje oslarije od  
tega si nij mogoče misliti in vendar se naj-  
dejo ljudje, ki se jih je s pripomočjo vina  
k veri na to pripravilo, čeravno se še otroci  
k takim trditvom smejejo. Tudi razlagajo  
mešetarji Devovi, koliko se iz deželne blagaj-  
nice za slovensko gledališče na škodo davko-  
plačevalcev potrosi; da se pa za nemško

gledališče na več tavižent glđ. na leto brez-  
potrebno proč vrže, to modro zamolče, ter  
lažnjivo in hinavsko zagotavljajo, da ako bode  
Deu poslanec, bode to vse ovrženo in dav-  
koplačevalci teh bremen oprosteni.

S takimi pomočniki si g. Deu sam sebi  
sramoto dela, ker tudi tukaj pregovor velja,  
kakor mojster, tak učenec.

Da dr. Deu ne ljubi našega slovenskega  
naroda, ki svoj jezik in svoje navade  
čista, ve vsakdo. Kako bode torej on naše  
svete pravice zagovarjal, in se za blagor  
slovenskega davkoplačevalca potezal? Volimo  
torej enoglasno našega zmožnega iskrenega  
domorodca g. Adolfa Obreza.

**Z Gorenjskega** 5. julija [Izv. dop.]

Nabral sem zopet nekaj novic v svojo popotno  
torbo, katere naj vam, gospod urednik, poro-  
čam. Šel sem 4. t. m. v Kropo poizvedet, kako  
se je volitev vršila, ali predno v Kropo pri-  
dem, srečam narodnjaka iz Kroke, kateri mi  
na moje radovedno vprašanje sledeče odgo-  
varja: Proketo so delali naši nemčurji, ne  
vem, od kod so imeli toliko poguma, da so si  
toliko upali, ker vendar vedo, da nič ne opra-  
vijo, ako si na vse kriplje prizadevajo. 28. jun.  
pride uže proti 7. uri zvečer tisti glasoviti  
nemčur in agitator, Malnarček, z jezera, ka-  
teri je uže povsod dobro znan zaradi svoje  
neumne agitacije, in še neka druga osoba, ka-  
tere pa zdaj nečem še imenovati, ako se pa  
predrne še enkrat kaj takega govoriti, bo opisan  
po zaslugi. Ko prideta v Kropo, povprašujeta po  
Pibrovcu; od tod pošljejo brzo po agitatorja, K.  
Pibrovca in B. Šulerja, katera v enej sapi pri-  
hitita. Tu je bil živahen pogovor, kako in kaj,  
poskušna volitev; nič nij kazalo; rezultat je  
bil pod ničlo. Kaj je storiti? Hitro iz Kroke,  
tukaj nij žetve za nje. Pa še poskušajo drugi  
dan loviti pri volilcih glasove, pri tacih, ka-  
terim se še ne sanja, kaj je nemško, pa so  
vendar pripravljeni za nemčurja glasovati. Na-  
rodnjaki, zvesti si zmage, so se njim posme-  
hovali, dobro vedo, da so gotovi. Napočil je  
3. julija dan volitve. Mislili smo, zdaj se začne  
boj. Ali kaj se zgodi? Razšli so se, kakor  
evangeljski povabljeni, jeden se je oženil,  
drugi je pristavo kupil itd., in počil je glas,  
da se nemčurji volitve ne bodo udeležili, ker  
so prepričani, da zmage doseči ne morejo.

Pri tej priliki mi je pa posebno pohvaliti  
narodnjaka, gospod Miha Pesjak iz Kamne-  
gorice; on je neutrujen delavec za našo sveto  
slovensko reč, posebno pa še pri agitacijah,  
za to slava mu! Tudi vam, vrli Kropničanje  
se more pripoznati slava, ker ste nepremag-  
ljivi; takih značajnih narodnjakov naj bi bilo  
zadosti, in za nemškutarstvo je odklenkalo za  
zmirom. (Iz tega dopisa smo morali nekoliko  
sredine izpustiti, ker bi bil sicer konfisciran,  
po dozdanjih izkustvih naših. Ur.)

## Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj  
**konfisciran** zaradi opomina na volilce.

— (Iz Gradca) se nam poroča: Naš ro-  
jak, Šimen Rutar, je bil te dni v Gradci apro-  
biran iz zgodovine in geografije za celo in iz  
nemščine za spodnjo gimnazijo sè slovenskim  
in nemškim učenim jezikom.

— (Iz Gorice) se nam piše: Tukajšnji  
bateriji ste dobili povelje odriniti v Ljubljano,  
da tam izstreljiti svoje postavne „Feldschusse“  
z Uhatiusovimi kanoni ter da imati potem  
odriniti na Hercegovinsko mejo.

— („Slovenski Gospodar“) mariborski piše: Na Kranjskem se vidi, da je volilna praska; slovenski listi: „Novice“, „Slovenec“, „Narod“ so zaporedom konfiscirani, le „Danica“ je še nedolžna, pa tudi res nij objavila imen slovenskih kandidatov, kar je čudno! Čemu neki davek plačuje!“

— (Ljubljanski bašibozuk), ki se sicer tudi „Tagblatt“ zove, sopiha zdaj dan na dan na slovensko stranko z lažmi in zavijačami. Gnjsi se nam s temi perfidci polemizirati.

— (Nesreče.) Človeka včasih zaporedom nesrečo zadevujejo, kakor nekdanji Joba. Komaj oitde prva, uže je druga tu. Tako blizu se je godilo — poroča „Gosp.“ — oni teden kmetu Jarcu od sv. Duha pri Lučanah. Prvič si je njegov konj nogo zvinol, da ga ne more vpreči, drugič mu je delavec iz hleva tako nesrečno padel, da je reva tretji dan umrl, tretjič si je drug delavec, ki je kolje delal, koleno presekalo, četrtič je sosedov pes dvanaestletno hčerko napal in ob rokah in nogah hudo in nevarno zgrizel. To se je zgodilo vse v enem tednu in pri jedni hiši. V petek 22. junija pa je strela ubila 10letnega dečka, ki je pod nekim drevesom ležal.

— (Kat. polit. društvo v Mariboru) obhaja občen zbor v nedeljo 15. julija ob 3. popoldne v dvorani gostilnice „zur Stadt Wien“.

— (Zemlja zasula) je 3 delavce, ki so v Pivoli blizu Hoč pri Mariboru razkapali turške — ajdovske — grobe ali mogile.

— (Tolovaji) so po noči vdrl v Franc Veberjevo hišo v Ločah pri Konjicah, pretepli njegovi 2 hčeri in odnesli 300 fl. v bankovcih, 26 fl. srebra, 2 zlata in par zlatih uhanov.

— (Utonili) so: 7letni Jožef Pikel pri Mozirju v Savinji, 10letni Anton Vojsk in 17letni g. Tombaskov, trgovski učenec v Mariboru — Nik. Klobučar; obadva pri kopanju v Dravi.

— (Drago prodal) je svojo kravo kmet Fischer na Koroškem. Dobil je za živinče, ki je bilo mülthalskega plemena in tehtalo 14 centov in 25 funtov, 332 fl.

## Razne vesti.

\* (Zgorela.) V Gradci je neka hišina, 18. let staro lepo dekle, šla 3. t. m. po polunoci spat. Ko hoče lampo ugasniti, se cilinder razleti in obleka na dekletu se vname. Hotela si je sama pomoči, zavila se je v mokre rjuhe in je držala noge v škaf vode. A nič nij pomagalo. Prihitel je zdravnik, ki je rekel, da nij več rešenja; in res je mlado dekle uže v 10 urah umrlo. Vsi so se čudili potrpežljivosti in pogumu, s katerim je gledala smrti v oči; vsi so bili ginjeni od ljubeznjivosti, s katero se je poslavljala.

\* (Fajmoštra ubil) je nek kmet v Felső-Vadasz na Ogorskem. Prav po madjarsko-betjarsko-turške navadi je ta kmet fajmoštru s silo gosi poropal, ko tega doma nij bilo. Domov prišedši gre fajmošter takoj h kmetu in terja svoje gosi nazaj. Kmet pa

vzame pralec in začne pobijati župnika. Ko se ta zgrudi na tla, vzame kmet nož in ga dvakrat zabode, da je na mestu mrtev obležal. Lepo mora biti pa res doli v Madjariji!

\* (Ustrelili) so v Muravi na zgornjem Štajerskem v knez Švarcenbergovem logu na zelniku 3. t. m. ovčjega jastreba, kateri meri črez perote 2 metra, 53 centimetrov.

\* (Novi judje.) Na Ruskem se je osnovala verska sekta, ki praznuje soboto in otroke obrezuje, kakor judje, sicer pa ima veliko iz pravoslavne vere. Vlada teh mešanecv neče priznati.

istnica opravišstva: G. F. H—k v Loka-  
vaven. Plačano imate sedaj za prvo polovico.

## Poslano.

### „Gališka občna zavarovalna družba“

je vse svoje riske izročila s 15. junijem t. l. na „North British“: ta se je leta 1809 ustanovila in ima zdaj porošveni fond 41 1/2 milijonov goldinarjev v srebru; torej zavarovanci pri zgornji družbi dobodo zadostno porošstvo svojih interesov in si smejo k temu prenešenju le častitati.

(177—2)

Jak. Dobrin.

### Dunajska borza 7. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

|                              |         |        |
|------------------------------|---------|--------|
| Enotni drž. dolg v bankovcih | 60 gld. | 95 kr. |
| Enotni drž. dolg v srebru    | 66      | 65     |
| Zlata renta                  | 72      | 60     |
| 1860 drž. posojilo           | 112     | 40     |
| Akcije narodne banke         | 798     | —      |
| Kreditne akcije              | 145     | 30     |
| London                       | 125     | 35     |
| Napol.                       | 10      | 02     |
| C. k. cekini                 | 5       | 96 1/2 |
| Srebro                       | 109     | —      |
| Državne marke                | 61      | 70     |

## Zahvala.

Za prirčno sočutje, katero se nam je skazovalo od vseh strani o smrti našega blazega očeta, oziroma soproga, gospoda

Josipa Krsnika,

c. kr. okraj. sodnika,

in za obilo udeležnje pri pogrebu, vzlasti gospodom pevcem ljubljanske čitalnice, slavnemu društvu veteranov v Domžalah, gospodom uradnikom c. kr. okrajne sodnje in c. kr. davkarije na Brdu, in vsem drugim deležnikom izreka prirčno zahvalo

(182)

Žaluoja rodovina.

Na Brdu 6. julija 1877.

8 gld. obleka iz ruskega platna,  
11 „ platnena obleka,  
13 „ Lüster-obleka,

Rujavi in črni Lüster-Sackos od  
4 gld. do 9 gld.,

Posebnosti v otročjih oblekah od  
2 gold. 50 kr. do 10 gld.

pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

Zunanja naročila se proti poštnemu povzetju redno izvršujejo in se ono brez ugovora zamenja, kar bi ne dopadalo. (170—3)

Podpisani naznanja svojim znancem in p. n. občinstvu, da je svojo gostilnico „kod grada Rieke“ v Karlovcu preložil 1. julija v svojo hišo v mestu pod naslovom:

## „Hôtel Vogler“.

Sobe so čisto nove, okusno uredjene, za potovanje vsak čas pripravljen krasen omnibus in kočije, tudi prostorna štala; — kar se tiče same gostilne radi pive, vina in jedij, tudi nič nij opustil, da bi občno zadovoljil.

Spoštovanjem

(180)

Janez Vogler.

## Gostilnica v najem.

Gostilnica „pri mestu Gorica“, po domače „pri Krčonu“ na tržaški cesti, so za Mihaelov obrok daje v najem. Natančneje poroča lastnica gospa **Josefa Kaiser**, Šelenburgova ulica št. 4 (gostilnica „pri zaponi“). (175—2)

## Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da po želji več prijateljev bo osnoval

privatno šolo za glasovir, gosli in petje po najnovejši metodi.

Šola bo za odraslene in otroke. Natančneje se izve pri podpisani na Marije Terezije cesti, št. 5 v II. nadstropji, vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne. Slavnemu občinstvu se priporoča tudi za poduk po hišah.

Z največjim spoštovanjem

(174—2)

Anton Stöckl.

## Oljnobarvene podobe

in sicer:

podobe svetnikov, pokrajin, genre-podobe, so ravno v veliki izbiri 500 komadov z elegantnimi okviri došlo, in se po jako nizkih cenah tudi na mesečne obroke prodajajo; takim, ki takoj plačajo, se popušta 10% do 15%.

Tudi velika izbira zrkal je na skladišču.

Spoštovanjem

F. Rudl,

(173—2)

kongresni trg, šte. 7.

## Zadnji mesec!

## Velika razprodaja

vsled oddaje prodajalnega prostora

L. WALLENKO

v Ljubljani. (171—2)

## Zadnji mesec!

## Cement

najboljše kvalitete prodaja na debelo in drobno po najnižjih cenah

tržna hiša (164—3)

F. Marinšek,

Škofja Loka (železniška postaja).

## Praška trgovinska akademija!

Prihodnje študijsko leto se začne 17. septembra t. l.

Pogoj sprejema je spričalo o dovršenem IV. razredu realke ali gimnazije ali pa realne gimnazije.

Dijakom je dovoljena pravica enoletne prostovoljne službe; ako zbolé, streže se jim v novoizidanej trgovinske bolnici zastoj.

Natančne načrte, letna poročila in druga izvestja rad daje

Na ukaz opravičnega sveta:

Karl Arenz,

vodja trgovinske akademije.

V Pragi, julija meseca 1877.

(179—1)

5. julija:

Evropa: Weis iz Zagreba. — Kramarič iz Hrvatskega. — Schleier iz Ptuja. — Dieli iz Trsta. — Polak iz Dunaja.

Pri Slonu: Friedman iz Dunaja. — Palos, Kastelic iz Celja.

## Tisoč veder vina

prave starine najboljših vinskih let od 1865. leta naprej na prodaj pri gosp.

Francu Guštinu v Metliki

na Dolenjskem.

(162—4)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“